

[Finansministeren.]

Lad mig til slut understrege, at der er tale om overslag, delvis baseret på skøn. De tjener til orientering. Det er først, når vi når frem til behandlingen af finanslovsforslaget, at folketinget vedtager bestemte bevillinger — og da kun for ét år. 3 års overslagene vil imidlertid være udgangspunkt for styrelsernes udarbejdelse af det følgende års finanslovsforslag, og sammen med dette kan vi da forelægge et nyt 3 års overslag, der er rykket et år frem og revideret i lyset af de vedtagelser, der træffes i indeværende folketingsår.

Det er mit håb, at jeg med denne redegørelse har givet folketinget et nyttigt materiale til belysning af udviklingen i statens udgifter i de nærmeste tre år.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

(Lovforslaget (nr. 36) findes i tillæg A. sp. 541, fremsættelsen i tidenden sp. 317).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om kommunernes styrelse.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 593, fremsættelsen i tidenden sp. 317).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ove Hansen: For de to lovforslags vedkommende, som vi nu skal tage stilling til, gælder, at der er tale om genfremsættelser. Umiddelbart inden folketinget sluttede arbejdet sidste folketingsår, var lovforslagene genstand for en førstebehandling, og når det lykkedes dengang, kun få dage efter at kommunallovskommissionen havde afgivet betænkning, skyldtes det, at indenrigsministeren meget omgående havde de to lovforslag færdige, således at en førstebehandling kunne finde sted.

Hensigten med at fremsætte disse lovforslag, umiddelbart før folketinget sluttede arbejdet, var, at disse meget vidtrækkende lovforslag kunne blive genstand for drøf-

telse bl. a. i kommunale kredse, hvor forslagene naturligvis i særlig grad har interesse. Det er min opfattelse, at forslagene — efter hvad jeg har konstateret — har fået en positiv modtagelse, ja, at man finder dem særdeles velegnede som et forhandlingsgrundlag for den fremtidige kommunestruktur.

Forslagene vil på en række områder reformere den kommunale inddeling og tilvejebringe ændrede vilkår for kommunernes styrelse. Det vil selvsagt medføre store krav såvel til de folkevalgte kommunalråd som til kommunernes administrative medarbejdere. Den gennemgående venlige modtagelse, som forslagene har mødt, tyder på, at man i kommunale kredse anerkender de principper, som forslagene bygger på. Dermed være ikke sagt, at alle problemerne vil blive løst til alles tilfredshed, men samarbejdsviljen synes så positiv i denne sag, at der er grund til at se udviklingen i møde med megen fortrøstning.

Om principperne i de to lovforslag skal jeg ikke gøre mange bemærkninger; jeg kan henvise til mine udtalelser ved forrige førstebehandling. Jeg vil derimod gerne knytte nogle kommentarer til de udtalelser, de få kritiske bemærkninger, som er faldet ved nogle af de kommunale organisationers møder i sommerens løb. Fra nogle kommunalfolks side er der gjort indvendinger imod, at opgave- og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne og mellem kommunerne indbyrdes ikke er afklaret eller løst af kommunallovskommissionen. Jeg kan i og for sig godt forstå sådanne indvendinger. Erfarne kommunalfolk har jo længe spejdet efter nye regler for byrdefordelingen, dels fordi det nuværende refusionssystem mildt sagt er temmelig indviklet, dels fordi udgiftsområderne er så varierende, at det næsten er umuligt at have overblik over refusions- og tilskudsreglernes betydning for den enkelte kommune.

Der er naturligvis ingen tvivl om, at det ville være ønskeligt, om man kendte opgave- og byrdefordelingen, inden vi fastlagde rammerne for den nye kommunestruktur. Det gør vi imidlertid ikke, og jeg tror, det ville have været vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at tage stilling til opgave- og byrdefordelingen, førend man nøjagtigt kender de nye kommunetyper,